

วันสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวก

(วันอาทิตย์ที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รักสุภาชิตโบราณฝรั่งบทหนึ่งบอกว่า “นั่นเป็นการปล้นนักบุญเปโตรเพื่อไปจ่ายนักบุญเปาโล” ถ้าเราเอาเงินสำหรับสิ่งหนึ่งไปใช้สำหรับอีกสิ่งหนึ่ง เช่น ในครอบครัว พ่อแม่เอาเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณประจำเดือนสำหรับอาหารและค่าน้ำค่าไฟฟ้า นำไปใช้จ่ายเพื่อซื้อเสื้อผ้าและหนังสือ หรือจ่ายค่าเทอมให้กับลูกๆ ในวันเปิดเทอมใหม่ เราเรียกการกระทำแบบนี้ว่าเป็น “การปล้นเปโตรเพื่อไปจ่ายเปาโล” ในวันสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลปีนี้ เราคงไม่ปล้นความสำคัญหรือความเป็นเอกของนักบุญเปโตรในพระศาสนจักรสมัยเริ่มแรก เพื่อไปจ่ายความเคารพที่เรามีต่อนักบุญเปาโลสำหรับความลึกซึ้งทางเทววิทยาของท่าน ในทำนองเดียวกัน เราคงไม่ปล้นตำแหน่งสำคัญของนักบุญเปาโลในพันธสัญญาใหม่เพื่อไปจ่ายความเคารพที่เรามีต่อนักบุญเปโตรในฐานะที่ท่านเป็นศิลาของพระศาสนจักร อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอัครสาวกทั้งสองของพระเยซูเจ้ามีความยิ่งใหญ่พอๆ กัน แต่ก็มีลักษณะที่แตกต่างกันหลายอย่าง

นักบุญเปโตรอยู่กับพระเยซูเจ้าตั้งแต่พระองค์ทรงเริ่มงานประกาศข่าวตืออย่างเปิดเผยครั้งแรก ส่วนนักบุญเปาโลไม่เคยพบพระเยซูเจ้าจนกระทั่งห้าปีหรือมากกว่านั้นหลังจากการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ในตอนนั้นท่านเดินทางไกลถึงเมืองดามัสกัสเพื่อไปจับกุมพี่น้องคริสตชน ทันใดนั้นมีแสงสว่างจากท้องฟ้าล้อมรอบตัวท่านไว้ ท่านล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงกล่าวว่า “เฮโล เฮโล ท่านเบียดเบียนเราทำไม” (กจ9:4) นักบุญเปาโลซึ่งตอนนั้นมีชื่อว่าเฮโลจึงถามว่า “พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร” พระองค์ตรัสว่า “เราคือเยซู ซึ่งท่านกำลังเบียดเบียน” (กจ9:5) นักบุญเปโตรเป็นคนแรกที่ยอมรับว่าท่านอ่อนแอเมื่อท่านได้ปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระเยซูเจ้าถึงสามครั้ง ดังที่เราทราบท่านร้องไห้อย่างขมขื่น นักบุญเปาโลเป็นคนเข้มแข็ง แม้ว่าจะโง่งมงายไปบ้างก็ตาม ท่านเป็นคนที่มีมั่นใจในตนเองจนกระทั่งให้เครดิตแก่ตัวท่านเองว่าเป็น “อัครสาวก” คนหนึ่ง แม้ว่าท่านไม่อยู่ในสมัยที่พระเยซูเจ้ายังมีพระชนมชีพอยู่ก็ตาม อันที่จริง ท่านสมควรที่จะได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่

ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างอัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองคือ อย่างน้อยในสมัยเริ่มแรก พวกท่านอยู่คนละฝ่ายในความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพระศาสนจักรสมัยนั้น ชาวฮิวที่กลับใจเป็นคริสตชนส่วนใหญ่เชื่อว่า เพื่อเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ประชาชนต้องเข้าพิธีสุหนัตและถือตามบทบัญญัติของโมเสส ดูเหมือนพวกเขาคิดว่ากลุ่มคริสตชน ซึ่งในสมัยนั้นยังไม่มีแม้แต่ชื่อเสียด้วยซ้ำ (เทียบ กจ11:22) เป็นกลุ่มชนเล็กๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของศาสนายิว ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงเชื่อว่าใครก็ตามที่อยากจะมาเป็นคริสตชนต้องกลายมาเป็นชาวฮิวก่อน นั่นคือต้องเข้าพิธีสุหนัตเสียก่อน

นักบุญเปาโลต่อต้านแนวความคิดนี้อย่างแข็งขัน ท่านยืนยันว่าพระเยซูเจ้าได้ทำสิ่งใหม่ ท่านเข้าใจความหมายของพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า “**เราไม่สามารถใส่เสื้อผ้าใหม่ในถุงหนังเก่าได้**” (เทียบ มธ9:17) ท่านสอนว่าโดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและการกลับคืนพระชนมชีพ พระเยซูเจ้าทรงปลดปล่อยเราทุกคนเป็นอิสระจากข้อบังคับของธรรมเนียมเก่า เวลานี้เรามีพันธสัญญาใหม่ในพระโลหิตของพระองค์ ท่านยังเชื่ออีกพระศาสนจักรเปิดสำหรับชาวยิวและคนต่างศาสนาอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการแบ่งแยก

อันที่จริง นักบุญเปโตรไม่ได้เชื่อในสิ่งที่คริสตชนที่กลับใจจากศาสนายิวบางคนสอน และท่านก็ไม่ได้ต่อต้านสิ่งที่นักบุญเปาโลยืนยันกราน แต่ดูเหมือนว่าท่านจะอ่อนแอเกินไปที่จะยืนยันถึงความจริงและความถูกต้อง นักบุญเปาโลรู้สึกผิดหวังในตัวของนักบุญเปโตรเหมือนกันในตอนนั้น เพราะดูเหมือนว่านักบุญเปโตรพยายามที่จะประนีประนอมกับกลุ่มคริสตชนที่กลับใจมาจากศาสนายิวกลุ่มนี้ สำหรับท่าน เรื่องแบบนี้ไม่สามารถประนีประนอมได้ ดังที่เราทราบต่อมาพระศาสนจักรได้ทำสังคายนาครั้งแรกที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งนี้ (เทียบ กจ15:1-35) และก่อนที่สังคายนาจะเริ่มขึ้น นักบุญเปโตรได้รับนิมิต ซึ่งทำให้ท่านมั่นใจว่าความคิดของนักบุญเปาโลนั้นถูกต้อง

เราคงจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับท่านในตอนนั้นได้ นั่นคือ ขณะที่ท่านกำลังอธิษฐานภาวนาอยู่ที่เมืองยัฟฟา ท่านเข้าสู่ภวังค์และเห็นนิมิต สิ่งหนึ่งคล้ายผ้าผืนใหญ่ ถูกมัดไว้ทั้งสี่มุม กำลังถูกหย่อนลงจากท้องฟ้ามาที่ท่าน เมื่อท่านจ้องดูสิ่งนั้นอย่างตั้งใจ ท่านเห็นนกในท้องฟ้า สัตว์สี่เท้า สัตว์ป่าและสัตว์เลื้อยคลาน ท่านได้ยินเสียงหนึ่งกล่าวกับท่านว่า “**เปโตรเอ๋ย จงลุกขึ้นฆ่าสัตว์เหล่านี้กินซิ**” ท่านทูลตอบว่า “**ทำไม่ได้พระเจ้าข้า เพราะสิ่งมีมลทินและไม่สะอาดไม่เคยเข้าปากข้าพเจ้าเลย**” เสียงจึงตอบจากท้องฟ้าเป็นครั้งที่สองว่า “**สิ่งที่พระเจ้าทรงชำระให้สะอาดแล้ว ท่านอย่าเรียกว่ามีมลทินเลย**” เสียงจากท้องฟ้านี้เกิดขึ้นถึงสามครั้ง แล้วทุกสิ่งถูกดึงขึ้นไปบนท้องฟ้า(เทียบ กจ10:9-16)

พี่น้องที่รัก อะไรที่รวมอัครสาวกทั้งสองเข้าด้วยกัน แม้ว่ามีความแตกต่างกันหลายอย่าง? พ่อก็คงไม่ใช่สิ่งอื่นใด นอกจากความรักยิ่งใหญ่ที่ท่านทั้งสองมีต่อพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ ความจริงอันนี้สำคัญสำหรับเราด้วย แม้ว่าเราแต่ละคนมีความแตกต่างกันหลายอย่าง เราต้องจำไว้เสมอคือ เราต้องมุ่งความสนใจของเราไปที่พระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรซึ่งเป็นของประทานล้ำค่าสำหรับเรา เป็นพันธสัญญาใหม่ที่คงอยู่ถาวรตลอดไป ถ้าเราต้องถกเถียงเพราะความคิดเห็นแตกต่างกัน เราควรถามตัวเองเสมอว่า “**ทำที่หรือแนวความคิดของเราช่วยเราและคนอื่นให้รักพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรมากขึ้นหรือไม่?**” แน่نون เราไม่สามารถปล้นนักบุญเปโตรเพื่อไปจ่ายนักบุญเปาโล และเราก็ไม่สามารถละทิ้งความจริงเพื่อไปยึดติดกับความคิดเห็นส่วนตัวของเราเองด้วย ในโอกาสที่เราทำให้เกียรติเป็นพิเศษแด่อัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองท่านในวันนี้ ให้เราพยายามเลียนแบบอย่างชีวิตของพวกเขา ให้พระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลางชีวิตของเราเหมือนที่พระองค์ทรงเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับท่านทั้งสอง และให้เราพยายามช่วยเหลือและทำหน้าที่ของเราในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของพระศาสนจักรอย่างดีที่สุดเท่าที่เรจะสามารถทำได้

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน